عشق دا روگ

اصغر میرپوری

☆......نام کتاب : عشق داروگ

☆......شاعر : محمد اصغر میر پُوری

☆......اشاعت اوّل : جون 2012ء

☆......کمپیوٹر کمپوزنگ : عرفان ذاکر
12۔عثمان اینڈ سلیمان سنٹر چوک شہیداں میر پور آزاد کشمیر
☎:0334-4725703
Email:irfan26121972@gmail.com

☆......پرنٹنگ :

انتساب

پیارے بھائی محمد اسلم کے نام جن سے
میں پنجابی شاعری سیکھی

پیش لفظ

ہر طرح کی حمد وثناء میرے اللہ کے لیے بے شمار درود وسلام نبی پاک ا پر،
پنجابی شاعری سے میری بچپن کی دوستی ہے میرے بڑے بھائی محمد اسلم یوسف زلیخا کا قصہ سنایا کرتے تھے۔ گاؤں کے بوڑھے بوڑھیاں آ کر سنا کرتے تھے میں اس وقت بچہ تھا مگر جب وہ قصے کی تفسیر کرتے تو سارا منظر میرے ذہن میں گھومنے لگتا اور ایسا محسوس ہوتا جیسے میں آنکھوں سے یہ سارا منظر دیکھ رہا ہوں وہ جب باہر کسی کام کے لیے جاتے تو میں ان کی دونوں کتابیں ایک مولوی غلام رسول صاحب کی لکھی تھی اور دوسری مولوی ستار صاحب کی میں ہر روز کچھ اشعار کا رٹہ لگا لیتا دوسرے روز لوگوں کو سناتا اسی طرح میرا شوق بڑھتا گیا پھر جب میں انگلستان آیا تو کافی ہندو پاک کے شعراء کا کلام پڑھتا رہا مگر مجھے استاد دامن کا کلام بہت اچھا لگا کیونکہ وہ ہر طرح کی شاعری لکھتے تھے اور ان کی شاعری میں ہر رنگ تھا شائد اسی لیے وہ مجھے زیادہ پسند تھی، پروفیسر انور مسعود صاحب یا منیر نیازی کے کلام بھی اچھے تھے۔

کافی صوفیا کا کلام بھی پڑھا مگر کئی انتظار میں ہندو تصوف کی جھلک نظر آتی اور کئی اشعار قرآن وحدیث کے معیار پر پورے نہیں اترتے اس لئے میں زیادہ مطالعہ نہ کرتا تھا۔

میں پہلے پہل اردو یا پنجابی میں اگر کچھ سنجیدہ بھی لکھتا تو کسی شعر میں مزاح کا رنگ ہوتا مگر میں نے یہاں اس بات سے پرہیز کیا ہے کوشش کی ہے کہ سنجیدگی میں مزاح نہ شامل کیا جائے اس کے بدلے میں نے آخر میں کچھ مزاحیہ شاعری شامل کر دی ہے تا

کے پڑھنے والے کو ایک ہی کتاب ہر طرح کی چیز ہے

اگر پڑھنے والے کو میرا ایک شعر بھی پسند آ گیا تو سمجھوں گا کہ میری محنت وصول ہو گئی اگر آپ کو کچھ اچھا لگا تو دعاؤں میں یاد رکھنا اگر نہ پسند آئے تو میری خطاؤں کو در گزر کر دینا، پنجابی زبان میں یہ میری پہلی کتاب ہے اور آخری بھی میرے خیال میں اردو کے مقابلے پنجابی شاعری زیادہ مشکل ہے یہ کتاب پانچ سال میں مکمل ہوئی جب کے اردو چھ ماہ میں ایک شعری مجموعہ لکھا جا سکتا ہے۔

آپ کی دُعاؤں کا طالب

محمد اصغر میرپوری

میرے مولا

میرے مولا اے زمین تیری آسمان تیرا
اے ساری دنیا تیری اے سارا جہان تیرا

اے سارے شجر حجر چرند و پرند ہی نئیں
ہر ویلے ذکر کردا رہندا ہر صاحب ایمان تیرا

ایس دنیا وچ بڑا بد نصیب اے اوہ مسلمان
جہڑا نہ سندا نے پڑھدا اے کدے قرآن تیرا

تیرے باجوں دنیا وچ میرا کوئی آسرا نئیں
کرم کرنا میں بڑا گناہ گارآں انسان تیرا

اصغر نمانے نوں ایس گل دا بڑا فخر اے
اپنے ایس بندے تے ہے بڑا احسان تیرا

......☆......

میرے پیارے نبی دی بڑی شان دوستو

میرے پیارے نبی دی اے اچی شان دوستو
اوہ رسول بن کے آئے واسطے کل جہان دوستو

کسے مشرک دا جس وچ کوئی وی حصہ نئیں
انہاں دی شفاعت اے واسطے مسلمان دوستو

میرے بنی نوں رب رحمان کئی معجزے بخشے
جنہاں چوں بہت بڑا معجزہ اے قرآن دوستو

ساڈے پیارے نبی نوں رب اے اعزاز بخشیا
اوہ جاکے بنے رب رحمان دے مہمان دوستو

اونہاں توں بعد کسے نبی نیں نئیں آؤنا
ایس عقیدے تے سب مسلماناں دا ایمان دوستو

......☆......

نال جس دے ماں نہیں رہندی
اوہدے سرتے چھاں نہیں رہندی

ماں جدوں ٹرجاوے جہان توں
فیر پتر لئی کوئی تھاں نہیں رہندی

ماں نوں بندہ کدے بھل نہیں سکدا
بھاویں اوہ وچ جہاں نہیں رہندی

ماں پتر دی ہر ضد پوری کردی
اودھے منہ چ کدے نا نہیں رہندی

ماں باجوں جگ خالی خالی لگدا
خوشیاں دی کوئی تھاں نہیں رہندی

ماں دی دعا جس دے نال ہووئے اصغر
اودھی ہار وچ کسے میداں نہیں رہندی

......☆......

قابو وچ رکھیا کر اپنی زبان بندے
اے چیز کردی آہ بڑا نقصان بندے

توں اپنے رب نوں یاد کری جایا کر
جوٹھیاں تہمتاں بھاویں لگان بندے

کیوں دنیا تے ات چکی پھردا ایں
ایتھے لبھے گا نا تیرا نشان بندے

تینوں پتہ اے مٹی چ تو مل جانا
کجھ اکٹھا کر واسطے اگلے جہان بندے

اپنیاں باہواں تے کادھا مان کردا ایں
توں ایس مٹی دا ایں انسان بندے

......☆......

میرا ہر ویلے اودھے دل دھیان ہندا اے
جس دے نال گل کر کے تازہ ایمان ہندا اے

گلاں اوس دیاں دل نوں سکون بخشن
جدوں اوہ قرآن وحدیث دا کردا بیان ہندا اے

دین اسلام دے سوا کوئی ہور گل نہیں کردا
اودھی ہر تقریر دا توحید عنوان ہندا اے

جہڑا کسے کلمہ گو مسلمان نوں کافر آکھے
ایس طرح حاں دابندہ اولاد شیطاں ہندا اے

ایہہ دنیا اوس دا کجھ وی نہیں وگاڑ سکدی
جس تے مہربان اودھا رب رحمان ہندا اے

......☆......

دنیا چ ایسے وی انسان ہوندے نیں
جہڑے انسانیت دی پہچان ہوندے نیں

اونہاں نوں سچی خوشی نصیب نہیں ہوندی
جہڑے اپنے رب توں بدگمان ہوندے نیں

دواں جہاناں چ اونہاں نوں راحت نہیں ملدی
جہڑے منافق تے بے ایمان ہوندے نیں

چپ چپیتے بندے نوں سمندر وانگوں سمجھ
باہروں خاموش پر اندر طوفان ہوندے نیں

اصغر وی دنیا نوں نیکی دا درس دیندا اے
اے گل سن کے کجھ لوکی حیران ہوندے نیں

......☆......

چہرہ اوس دا تے نورانی اے یارو
الہڑ مٹیار جئی اودھی جوانی اے یارو

میریاں اکھاں داجھڑا پانی اے
اوہ اودھے پیار دی نشانی اے یارو

ایتھے کوئی آوے تے کوئی جاوے
اے دنیا تے سب لئی فانی اے یارو

تسی کسے نیچ نوں اپنا یار نہ بنایا اے
بزرگاں دی اے گل سیانی اے یارو

توں بھل کے کسے نوں آزمانا بیٹھیں
ایتھے کوئی نا کسے دادل جانی اے یارو

......☆......

میرے ول نہ اوہ کدے خیال کردا اے
جدوں گلاں باتاں میرے نال کردا اے

اوہنوں ویکھ کے ہوش کھو جاندے
دیوانہ اودھا حسن جمال کردا اے

اودھی کہڑی گل دی تعریف کراں
اوہ تے ہر اک گل باکمال کردا اے

میرے دل نوں توڑدا اے کچ وانگوں
ایس گل داناں اوہ ملال کردا اے

اپنے پیار نال میری جھولی بھر دے
تیرے اگے اصغر ایہہ سوال کردا اے

......☆......

کسے سانوں اپنا پیار دتا
کسے ہجر دے کے مار دتا

عشق اوراں کسے نوں ڈبویا
جس نوں چاپایا اوہنوں تار دتا

اسی خاکسار کی بنے یارو
ظالم لوکاں لتاڑ کہ مار دتا

چنگے دناں دے ساتھیاں نیں
اوکھے ویلے سانوں وسار دتا

اونہاں میرے دل وچ چاتی مار کے
تیر پیار دا سینیاں کر پار دتا

......☆......

محبت ساڈا ایمان اے یارا
عشق ساڈی پہچان اے یارا

میرے یار نوں کجھ نا آکھیں
اوہ ساڈی جند جان اے یارا

اوہ ساڈے پیار دی شان اے
اودھی دوستی تے مان اے یارا

میری جند کڈھ کے لیہ جاندی اے
اودھی اِنی پیاری مسکان اے یارا

اونہوں ویکھاں ناتے مر جاواں
میری اودھے اندر جان اے یارا

......☆......

میں ویکھ نہ سکیا اودھا شباب یارو
مینوں ملن آیا سی لا کے نقاب یارو

اودھے کولوں فیر ملن دا پچھیا میں
دے گیا اے مینوں کورا جواب یارو

اوہنوں ویکھ کے نظر کجھ نہیں آوندا
اودھا مکھڑا روشن وانگ مہتاب یارو

میرا دل اودھا دیوانہ کیوں ناں ہووے
اودھے جئی سوہنی نیں وچ پنجاب یارو

اودیاں اکھاں نوں ویکھ کے نشہ ہو جاندا
ایس واسطے میں پیندا نہیں شراب یارو

......☆......

اسی جنہوں وی سجنو پیار دتا
اوس سجن ہی سانوں آزار دتا

سجناں نوں ملن دی عرضی دتی
اوس بدلے اونہاں سانوں انتظار دتا

جہڑے ملدے رہے قسط وار مینوں
بے درداں درد مینوں لگاتار دتا

اسی اودھے حسن دی تعریف کیتی
انہاں لوکاں کھنبھاں دا بنا ڈار دتا

اودھے پیار دا سانوں اے انعام ملیا
اصغر اونہوں اپنی زندگی دا اختیار دتا

......☆......

اوہ تے مینوں سوہنا لگدا اے
کی دساں کنا من موہنا لگدا اے

کنے وریاں توں میرے دل چ رہندا اے
فیر وی مینوں اوہ پروہنا لگدا اے

اودھے دم نال میری زندگی پر بہار اے
اودھے باجوں ہر پل ڈراؤنا لگدا اے

کسے دل نوں توڑنا معمولی گل اے
دلاں نوں جوڑن لئی اک زمانہ لگدا اے

اصغر جئے غریب نوں اوہ پیار کردا اے
مینوں تے کوئی دیوانہ لگدا اے

......☆......

جدوں اوہ میرے نال گل بات کردا اے
ہر روز گلاں چ اوہ مینوں مات کردا اے

دل دا بھڑاس کڈن لئی کوئی ہور نہیں لبھدا
صبح سویرے میرے توں شروعات کردا اے

اوہ پیار دا کجل پا کے سوہنیاں اکھیاں چ
اکھاں چ اکھاں پا کے دن نوں رات کردا اے

اصغر بھلے مانس نوں جھوٹے لارے لا کے
مجروح اوس غریب دے جذبات کردا اے

گلاں باتاں چ ہی ٹرخائی جاندا اصغر نوں
جان بجھ کے نہ ظالم ملاقات کردا اے

......☆......

کسے دل وچ جگہ بنانے دا ناں ول آیا
کسے دل نال اکھ ملانے دا ناں ول آیا

اوہ ساڈے خاباں وچ آوندے رہے
اودھے سفنیاں چ جانے دا ناں ول آیا

ہن کلے بہہ کے ہرویلے روندے آں
سانوں کوئی یار بنانے دا ناں ول آیا

اسی اونہوں ویکھن لئی ترسدے رہے
سانوں کسے نوں تڑپانے دا ناں ول آیا

ہر کوئی ساڈے کولوں دور نسدا رہیا
سانوں کسے دے ناز اٹھانے دا ناں ول آیا

......☆......

اوہ کہندا اے کے مینوں بڑا پیار کردا اے
میرے نال دل لگی وی لگا تار کردا اے

جھوٹ بولنا چاہواں تے نہیں بول سکدا
میری کسے گل داناں اوہ اعتبار کردا اے

غماں دی گھمن گیری چ پاکے کشتی
اوہنوں آرتے ناں اوہ پار کردا اے

سارے دنیا جہان دے غم بھل جاندے
میرے ول رخ جدوں میرا یار کردا اے

جس ویلے میرے کولوں رس جاندا
میرے دل دے ٹکڑے سوہزار کردا اے

......☆......

ایس دنیا چ ساڈا درد آشنا کوئی نہیں
حالی تیکر ملیاں سانوں دلربا کوئی نہیں

میرا روگ ایسا لا علاج ہویا اے سجناں
تیرے باجوں ہور کسے کول دوا کوئی نہیں

میری زندگی چ ہور وی بڑے جھنجھال نیں
پر تیرے توں دور رہن جئی سزا کوئی نہیں

کتھے جا کے میں ڈھونڈاں اوس سجن نوں
جس دے گھر دا میرے کول پتہ کوئی نہیں

تینوں ملنا یارا اصغر دے مقدر وچ نہیں
سانوں ایس گل دا تیرے تے گلہ کوئی نہیں

......☆......

کتھے ٹر گئے دکھیاں نوں گلے لان والے
ایتھے رہ گئے نفرت دی اگ بھڑکان والے

ذرا اپنے گریبان چ نظر مار کے تے ویکھ
ساری دنیا دے لوکاں نوں سمجھان والے

وقت گزر دا جاندا تے گلاں بھل جاندیاں
کدے بھر نہیں سکدے پھٹ زبان والے

دھوکے باز تے ملدے ہزاراں ایتھے
ایس دنیا وچ مشکل ملدے نیں ایمان والے

تیرے جان توں بعد وی دنیا یاد کرے
کردا رہ سارے کم پارسا انسان والے

......☆......

ساڈے نال اوہ بڑی بے رخی کردا اے
جہڑی وی گل کردا روکھی کردا اے

ساڈے خط دا نہیں اوہ جواب دیندا
پتہ نہیں کیوں سانوں دکھی کردا اے

جس دی ہر گل نوں پیار سمجھدا رہیا
سنیا اے اوہ میرے نال دل لگی کردا اے

اسی جس کسے نوں پیار کردے آں
اوہ بندہ ہی ساڈے نال چالاکی کردا اے

دنیا دے سارے کم چھڈ چھڈا کے
آج کل تہاڈا یار اصغر عاشقی کردا اے

......☆......

پہلی نظر نال دل میرا اوہ چیر گئی اے
سوہنی دے کے مینوں تصویر گئی اے

اپنی اک جھلک نال دیوانہ بنا مینوں
نا جانے کتھے اوہ پھر گئی اے

میرے دل نوں جہڑی پتھر کہندی رہی
اج مار اپنے پیار دی لکیر گئی اے

جہڑی مینوں ہر ویلے حوصلہ دیندی سی
میرے توں وچھڑ کے بہاوندی نیر گئی اے

اودھے ہجر چ جہڑے اصغر شعر لکھے
اوہ کر کے ناں اونہاں دی تفسیر گئی اے

......☆......

جس دے عشق وچ زندگی ہوئی برباد میری
کی دساں اج اوہ سجن نہیں سندا فریاد میری

سوندے جاگدے کردے آں اسی ذکر جس دا
پتہ نہیں کیوں آوندی نہیں اونہوں یاد میری

اپنے پیار دے قفس وچ سانوں بند کر کے
عرض سندا نہیں اوہ ظالم صیاد میری

کسے سوہنی دا پیار سانوں مقتل چ لیہ آیا
ہن رسی کھچدا کیوں نہیں جلاد میری

کسے ہور کولوں اصغر کجھ منگدا نہیں
ہر مشکل چ خدا کردا اے امداد میری

......☆......

تیرے گال تے جہڑا تل اے
اوہ ظالم ہی تے ساڈا قاتل اے

ساڈے تے وی نظر کرم کریا کرو
تہاڈا پیار میری زندگی دا حاصل اے

اک واری آزما کے تے ویکھو
اے بندہ تہاڈے پیار دے قابل اے

اسی تے اج اے گل پلے بن لئی اے
تہانوں اپنا بنانا ہی میری منزل اے

اوسے طرحاں دلاں نال کھیڈ دے ہو
یا آج کل تہاڈا کوئی ہور شغل اے

......☆......

مینوں اوہ صورت پیاری لگدی اے
میرے دل چ جہڑی سوہنی وسدی اے

اوہنوں مل کے دل باغ و باغ ہندا
اوس تھیں بعد بے قراری رہندی اے

میرے عشق دی کشتی چ آبہہ جا
ایتھے صرف خاص سواری بہندی اے

کوئی دل دا سودا کرن نوں تیار نہیں
لوکاں نوں بے اعتباری رہندی اے

رب چنگی شکل کی بنائی اوس نوں ہر ویلے
اپنے من دی بڑی خماری رہندی اے

......☆......

کوئی عاشق ناکدے خرد مند رہندا
حوصلہ اوس دا ہر ویلے بلند رہندا

جس نوں ماں دی گالی دی پرواہ نہیں
ایسا ذلیل انسان نہیں غیرت مند رہندا

جد اوہ ہس کے میرے دل ویکھدا اے
اوس ویلے میں نہیں ہوش مند رہندا

کس نوں دل دا حال سناواں سجنو
دنیاچ کوئی نہیں میرا درد مند رہندا

اصغر نوں ہور کسے چیز دی تھوڑ نہیں
فیر وی تیری اک نظر دا حاجت مند رہندا

......☆......

کسے نوں زندگی بخشے تے کسے نوں مار دا اے
عشق دی بازی چ کوئی جتدا تے کوئی ہردا اے

کسے دشمن دی تلوار توں میں نہیں ڈردا
بچنا مشکل ہو جاندا جدا کھاں نال قہر گزار دا اے

انج لگدا اے میرے جسم چوں روح اج نکل چلی
شکر دو پہر دی تپ وچ جدوں زلفاں کھلار دا اے

رب داناں لیہ کے اسی اپنی کشتی ٹھیل دتی
ہن سانوں فکر ناں کسے منجھدھار دا اے

میرے سینے نال کن لا کے توں سن تے سہی
پیار دا سمندر کس طرح ٹھاٹھاں مار دا اے

......☆......

پہلاں توں اکھ ساڈھے نال ملانی نہیں سی
جے لائی سی تے فیر چرانی نہیں سی

ساڈی زندگی چ خوشیاں ہی خوشیاں سن
غم کیوں دتے جے یاری نبھانی نہیں سی

اسی تینوں اپنا سچا یار سمجھدے رہے
ساڈے دل چ کوئی بے ایمانی نہیں سی

جے تینوں توڑ نبھان دی ہمت نہیں سی
تے فیر یاری ساڈے نال لانی نہیں سے

بڑی چھیتی اے کچ وانگوں ٹٹ گئی
لگدا اے ساڈی دوستی پرانی نہیں سی

......☆......

کجھ لوک بڑے بے دین ہندے
کئی طبع دے بڑے رنگین ہندے

جنہاں دنیاتے ات چائی ہوئے
ایس کم دے نتیجے سنگین ہندے

اک دن اوہ نادان بڑے برے ڈگدے
جنہاں دے قدم ناتے زمین ہندے

عام سپ توں بندہ بچ سکدا اے
نہیں بخشدے جہڑے وچ آستین ہندے

اج کتھے موضوع بدل دتا ہی اصغر
سنیاسی تیرے شعر بڑے نمکین ہندے

......☆......

تیرے میرے پیار دیاں بڑیاں مشہور کہانیاں نیں
ساڈے بعد لوکاں اپنے بچیاں نوں اے سنانیاں نیں

اج گئے سی اسی اوس دا دیدار کرن یارو
جاکے ویکھیا اونہاں بوے اگے جھالیاں تائیاں نیں

اے سب کجھ توں اپنے نال لیہ جا سجناں
میرے کول تیریاں صرف اے ہی نشانیاں نیں

اک واری تے میرے کول بہہ جا سوہنیاں
اج رج کے تینوں دل دیاں گلاں سنانیاں نیں

پہلی محبت چ اسی بڑے بدنام ہوئے اصغر
ہن سوچ سمجھ کے کسے نال اکھیاں لانیاں نیں

......☆......

جنہاں لوکاں دے سجن رس جاندے نے
ایسے بندے جیوندے جی مر جاندے نے

اونہاں دا جینا وی کوئی جینا اے
ہجر دے بھانبڑ جنہاں نوں جلاندے نے

جنہاں عشق چ اپنے آپ نوں مٹا دتا
اوہ اج لوکاں نوں سمجھاندے نے

اوہ اپنے آپ نوں معاف نہیں کر سکے
مینوں بھلا کے اج پچھتاوندے نے

اسی انتظار چ پلکاں وچھائی بیٹھے
ویکھدے آں اوہ کدے میرے گھر آوندے نے

......☆......

مینوں جد یاد تیری آوندی اے
فیر روح میری کرلاوندی اے

کیوں نہیں سکون نال جین دیندی
ہر ویلے کیوں مینوں ستاوندی اے

باد صبانوں میں کنے پیغام دتے
جان بجھ کے ناتینوں پہچاوندی اے

تیرے باجوں جینے دا کی مزہ اے
انتظار اے موت کدوں آوندی اے

میرے ساہ وی لگدا اے مک چلے
جد تنہائی تیرے ہجر دی پھاہی لاوندی اے

......☆......

اپنا حال احوال سنا دہیا کر
اک پیار بھر یا خط پادہیا کر

کی کدے میری یاد آوندی اے
سانوں ایہہ گل سمجھا دہیا کر

کوئی خوشی سانوں راس نہیں
خاباں چ آکے عید منا دہیا کر

ہر روز سانوں فون کر کے
ساڈے دل نوں پرچا دہیا کر

میرے دل نوں بڑا دکھ ہندا اے
گل گل تے تو اتھرو نہ بہا دہیا کر

......☆......

اصغر آپے تے انگلستان رہندا اے
پر ساڈا یار سجن پاکستان رہندا اے

حرام دی کمائی جہڑا کھاندا رہوے
اودھے دل چ ذرا نہ ایمان رہندا اے

جہڑے لوکی دنیا چ چنگے کم کر جاندے
اوچا اونہاں دا ناں وچ جہان رہندا اے

متھے تے وٹ پائی رکھدے جہڑے لوکی
کہڑی گل دا ایہناں نوں مان رہندا اے

ہر کسے دی بخیلی کرنا جس دی عادت اے
ایسا بدبخت کردا اپنا ہی نقصان رہندا اے

......☆......

جو کسے دی محبت چ دیوانے ہو جاندے نیں
اونہاں توں اپنے وی بیگانے ہو جاندے نیں

جہڑے لوکی اکھاں نوں چنگے لگدے نیں
اک دن اوہ دل دے پروہنے ہو جاندے نیں

جہڑے زندگی توں جیون دا ول سکھدے
ٹھوکراں کھا کے اوہ سیانے ہو جاندے نیں

ساری حیاتی جنہاں کجھ نیں سکھیا
اوہ نادان سانوں پے سمجھاندے نیں

جہڑے ہر کسے دا دل دکھاندے رہندے
اک دن رب کولوں ایدا صلہ اوہ پاندے نیں

......☆......

مینوں بھلدیاں نہیں یاداں تیرے شہر دیاں
تیرے وانگوں سوہنیاں دھپاں شکر دوپہر دیاں

تیرے حسن نوں ویکھن نوں بڑا جی کردا
نظراں نہیں تیرے پنڈے تے ٹھہر دیاں

جس پاسے وی گیا شہردے لوکی ویکھے
سارے گلاں کردے تیرے میرے پیار دیاں

تیرے پیار نال میری زندگی چ بہاراں نیں
تیرے باجوں گزاریاں گھڑیاں لگدیاں قہر دیاں

اصغر نوں ملن جے آویں توں اک واری
تینوں وکھاواں رونقاں میرپور شہر دیاں

......☆......

جس نوں وی اسی پیار دتا
اوس نے سانوں وسار دتا

ساڈے مقدر کدے سانوں ڈبودتا
تے کئی واری سانوں تار دتا

اسی منتاں کرکر تھک گئے
پر توں ناں سانوں دیدار دتا

اسی تینوں زندگی دی دعا دتی
تیرے وچھوڑے سانوں مار دتا

میریاں خوشیاں مل جان تینوں
سب کجھ تیرے توں وار دتا

تیریاں راہواں چ پھل سجائے
توں سانوں کنڈیاں دا ہار دتا

سانوں نویاں چکراں وچ پا کے
توں اصغر نوں کر ہوشیار دتا

......☆......

جہڑا کسے دی محبت وچ گرفتار ہندا اے
اونہوں اللہ دی مخلوق نال پیار ہندا اے

اوہ ہر کسے نال نہیں اکھاں چار کردے
سچے لوکاں نوں عشق اک وار ہندا اے

اوہنوں کسے دا سچا پیار نہیں ملدا
جس بندے دی طبیعت وچ انتشار ہندا اے

اسی بڑے دنوں توں اڈیک لائی بیٹھے آں
ساڈے نال کسے نوں کد پیار ہندا اے

پہلے تے رائی دا پہاڑ بناندے سی لوکی
آج کل سنیا اے کھنباں دا ڈار ہندا اے

......☆......

اکھاں وچ انجواں دا جل تھل اے
ہونٹاں تے محبت دی اک غزل اے

جدوں دا اوہنوں دل وچ بسایا اے
ایدھے چ رہندی ہر ویلے ہلچل اے

ایتھے ہر چہرے تے نقاب اے
کسے دی حقیقت جاننا مشکل اے

اگلے جہان لئی کجھ کھٹ لیہ بندے
اے دنیا دی زندگی تے کجھ پل اے

او میری راہواں وچ کنڈے چھڈ گیا
جہڑا پھلاں تو وی کومل اے

مینوں اوہ ہی سجن دھوکہ دے گیا
جنہوں سمجھیا کہ اوہ میری منزل اے

اونہوں دل نہ دیندا تے کی کردا
اک اوہ ای میری محبت دے قابل اے

......☆......

میری کسے گل دا اوہ جواب نہیں دیندا
ہر کوئی خار دیندا اے گلاب نہیں دیندا

ناجانے میرے بارے چ کی لکھیا اے
اوہ پڑھن اپنے دل دی کتاب نہیں دیندا

اپنے تے ہر سوال دا جواب منگدا اے
مینوں کسے چیز دا حساب نہیں دیندا

اوہ خوش نصیب اے جنہوں اینا حسن ملیا
رب ہر کسے نوں ایسا شباب نہیں دیندا

اوہ میری ہرگل چ پیچا پا دیندا اے
محبت چ مینوں ہون کامیاب نہیں دیندآ

......☆......

لوکی جدوں زیادہ بھارے ہو جاندے نیں
یار اونہاں توں کنارے ہو جاندے نیں

پیار محبت دی قسمت ہی کجھ ایسی اے
کئی واری ایس کھیڈ چ خسارے ہو جاندے نیں

کئی لوک اکھاں توں دور رہ کے وی
سانوں اپنی جان توں پیارے ہو جاندے نیں

جنہاں چ پیار دی مٹھاس نا سمائی ہووے
اوہ بول کناں لیہ کھارے ہو جاندے نیں

بھلے دناں دے ساتھی نیں سب لوکی
اوکھے ویلے پرے سارے ہو جاندے نیں

......☆......

توں سوہنی ایں بہتی ایہہ تیرا خیال اے
جان ایہہ سب تے میری محبت دا کمال اے

تیرے باجوں تے میرا جینا ہی محال اے
کی دساں ہن کئی نازک صورت حال اے

تیری سوہنی صورت اکھاں توں نئیں ہٹدی
تیرا حوراں پریاں جیسا حسن آپ اپنی مثال اے

تیریاں یاداں ہی ہن میریاں سنگی نیں
تیرے پیار دی بدولت اصغر مالا مال اے

توں ایں پاکستان تے اصغر انگلستان چ
ہن تیرے ہجر وچ ہی وصال اے

......☆......

اوہ چوری چوری میرے ول تکدا اے
جہڑا سوہنا میرے دل چ وسدا اے

میرے بارے تے اوہ سب جاندا اے
پر اپنے دل دا حال ناں دسدا اے

پیار دا پیار نال جواب دیندا اے
میرے ول ویکھ کے نماں نماں ہسدا اے

میں جنہاں وی اودھے قریب جانداں
اوہ ایہناں ہی میرے کولوں دور نسدا اے

جنہوں ویکھن نوں میرا دل ترسدا اے
اوہ کی جانے اصغر اونہوں کناں پیار کردا اے

......☆......

کتھے گئے سارے لوک پہچان والے
سانوں ملدے نیں سب جلان والے

دنیا چ بہتے ملدے اگاں لان والے
بڑے تھوڑے ملدے نیں اگ بجان والے

خوش رہویں تے سدا خوشیاں مانیں
لگیاں پریتاں نوں ناں توڑ نبھان والے

مینوں ہر ویلے چیتا تیرا آوندا اے
سانوں اپنے دل توں بھلان والے

اصغر تینوں لکھاں دعاواں دیندا اے قاصد
میرے یار دا محبت بھریا خط پہچان والے

......☆......

کون کہندا اے ایہہ بندہ بیکار اے
اے بے وفا تے ساڈا بچپن دا یار اے

پہلے پہل تے اے بڑا چپ چپیتا سی
اج کل تے اے دو دھاری تلوار اے

اسی ایدھے ہتھیں حالی تیکر چڑھے نہیں
پر دنیا نوں لٹنا ہی ایدا کاروبار اے

ہور لوکاں نال تے بڑا مٹھا بولدا اے
ساڈی واری ایہنوں چڑھدا بخار اے

میں تے آخری گل ایہنوں کہنی اے
اصغر ایدھی خاطر جان دین نوں تیار اے

......☆......

جدوں دے جڑ گے ساڈے دل دے تار یارو
کرنٹ ہوگیا اے سینیاں پار یارو

ہن اپنی کوئی ہوش نہیں سانوں
ہوگے آں دیوانے پن دا شکار یارو

ہر ویلے اودھے دل ہی دھیان رہندا
چنگا لگدا نہیں کوئی کاروبار یارو

جدوں دا اوہ ست سمندر پار گیا اے
اودھے باجوں سناں لگدا اے سنسار یارو

کسے کول وی ایدا علاج کوئی نہیں
مرض لگ گیا اے ایسا پر اسرار یارو

......☆......

دیوانے ساں پیار کر بیٹھے آں
اپنا سب کچھ نثار کر بیٹھے آں

اونہیں تے ساڈا دل منگیا سی
اسی تے جان وار کر بیٹھے آں

اودھی سوہنی صورت ویکھ کے
اودھے نال اکھیاں چار کر بیٹھے آں

نہ کھیڈ کے وی اوہ جیت گیا ہر بازی
اسی محبت دی بازی ہار کر بیٹھے آں

جہڑا سجن سانوں کدے یاد نہیں کردا
اودھی یاد وچ اسی اپنا آپ وثار کر بیٹھے آں

......☆......

ہولی ہولی اوہ ساڈے نال گلدا جارہیا اے
دن بدن اوہ ساڈے تے ڈلدا جارہیا اے

پہلے پہل تے بڑا دور دور رہندا سی
ہن تے کجھ زیادہ ہی کھلدا جارہیا اے

ساڈھے پیار وچ اوہ دیوانہ ہویا پھردا اے
اپنے سارے رشتے بھلدا جا رہیا اے

شاید اونہوں ایس گل دی خبر ہی نہیں
کہ کوئی اودھے پیار وچ رلدا جا رہیا اے

میرے پیار دی حقیقت نوں اوہ کی جانے
کوئی ہجر دی اگ وچ سڑ دا جا رہیا اے

اودھی چولی وچ ساری خوشیاں پا کے
کوئی دکھاں دی تکڑی وچ تلدا جا رہیا اے

تیرا خوشبو بھریا خط پڑھ پڑھ کے
تیرا اصغر خوشی نال پھلدا جا رہیا اے

......☆......

اوہ میرے سفنیاں آندے رہندے نیں
میرا حال سندے تے اپنا سناندے رہندے نیں

مینوں پیار دا سبق پڑھاندے رہندے نیں
مفت چ میریاں نیندراں اڈاندے رہندے نیں

ہر ویلے وعدہ کر کے اوہ بھل جاندے نیں
فیر غم میری جند نوں کھاندے رہندے نیں

ہن تے اے ساڈا روز دا کم ہوگیا اے
اوہ رسدے رہندے یار مناندے رہندے نیں

اسی تے کدے کسے نوں دسیا ہی نئیں
کہ اوہ اصغر نوں کناں ستاندے رہندے نیں

......☆......

عشق دے روگ جنہاں نوں ہندے نیں
اوہ لوکی راتوں نوں کدھ سوندے نیں

جد ساری دنیا مٹھی نیند رے سو جاندی اے
فیر لک لک کے انجواں دے ہار پروندے نیں

اے یار نوں سولی تے ٹنگیا چھڈ جاندے
ایس دنیا چ ایسے وی سجن ملدے نیں

جنہاں نوں سجن چھڈ کے ٹرجاندے
اوہ ڈھاواں مار مار روندے نیں

اصغر تے جتھے وی جاندا اے یارو
دشمن اودھے اگے پچھے ہندے نیں

......☆......

یارا مینوں اک تیرا ساتھ بتھیرا اے
تیرے دم نال میری زندگی دا سویرا اے

مینوں تیرے باجوں کوئی نہیں دسدا
تیرے پیار چ اے حال ہن میرا اے

دل اندر تیری مورت بسی اے
میریاں اکھاں چ وسیا تیرا چہرہ اے

توں وی تے اے گل سوچ ذرا
تیرے باجوں میرا ہمدرد کہڑا اے

چھڈ کے نفرت کر لیہ دوستی
ساڈا ایتھے جوگی والا پھیرا اے

اصغر غریب نوں کجھ نا آکھیں
اے بندہ بہتا ہی دکھیارا اے

......☆......

کتھوں لبھاں اوس سوہنے چور نوں
جہڑا لٹ کے لیہ گیا دل دے مور نوں

اکھاں ہر ویلے اودھی راہ تکدیاں رہندیاں
جس طرحاں چن تکے اپنی چکور نوں

دنیا چ کوئی نئیں میرا اودھے باجوں
میں دل دا روگ کیوں دساں کسے ہور نوں

اک دن اونہیں آخر ساڈے کول آنا اے
اسی لا کے بیٹھے آں آساں دی ڈور نوں

تیرے جان باجوں ایسی ہلچل رہندی اے
کیویں بند کراں میں اپنے اندر دے شور نوں

......☆......

میں تے ہر ویلے اے ہی چاواں
کسے دن تینوں اپنے کول بٹھاواں

تیریاں یاداں میرا جینا مشکل کیتا
دس میں جاواں تے کتھے جاواں

جدتوں میری کوئی گل نہیں سندا
فیر کِنوں میں اپنے دکھڑے سناواں

تیرے ہجر دی دھپ پنڈا ساڑ دتا
حسرت اے بن جاواں تیرا پرچھاواں

ساری حیاتی سانوں اے ول نئیں آیا
کس طرحاں اپنے رُٹھڑے یار نوں مناواں

......☆......

اپنی زندگی وچ یار بنائے بہوتے نیں
لوکاں توں دھوکے کھائے بہوتے نیں

محفلاں وچ شعر سنائے بہوتے نیں
لوکاں دے دل پر چائے بہوتے نیں

اسی تے دنیا توں ایہہ سبق سکھیا
ایتھے کوئی اپنا نئیں پرائے بہوتے نیں

اونہاں سجناں توں سانوں اتھرو لبھے
ساری عمر جھڑے ہنسائے بہوتے نیں

اے اصغر دی زندگی لئی کافی نیں
پیار محبت وچ غم کمائے بہوتے نیں

......☆......

سینے چ بلدا غماں دا تندور رہندا اے

کون میرا درد ونڈاوے سجن دور رہندا اے

کس نوں اپنے دکھی دل دا حال سناواں

میرا دل ہرویلے غماں نال چور رہندا اے

کسے بندے داتوں کدے دل ناتوڑیں

سیانے کہندے نیں دل چ رب غفور رہندا اے

کسے طرحاں دا بھاویں موسم ہووئے

محبت دے بوٹے نوں لگیا بور رہندا اے

کوئی تے میری راہبری کردا رہندا اے

لگدا اے میرے نال کوئی ضرور رہندا اے

......☆......

امیداں دے دیپ جلائی بیٹھے آں
تیرے ملن دی آس لائی بیٹھے آں

دلبر تے میری کوئی گل سندا نئیں
اسی ہنجواں دا سمندر بہائی بیٹھے آں

ایہہ تے روؤن توں باز نئیں آوندیاں
اکھیاں نوں بہتا سمجھائی بیٹھے آں

دشمناں تے سانوں کوئی گلہ نئیں
سجناں دے ہتھوں چوٹ کھائی بیٹھے آں

غماں دی کدے نمائش نئیں کردے
سینے لگے پھٹ اسی لکائی بیٹھے آں

......☆......

جھوٹے سجناں نوں بھلا بیٹھے آں
اسی اک سچا سجن بنا بیٹھے آں

اوہدے باجوں کجھ چنگا نہیں لگدا
سارا چین سکون گنوا بیٹھے آں

میرے دل دا اوہ رستہ ناں بھلے
راہ چ خون دے دیوے جلا بیٹھے آں

اونہوں تے اسی کجھ دسیا نہیں
پر من چ اودھا پیار چھپا بیٹھے آں

سارے زمانے دیاں ٹھوکراں کھا کے
اسی فیر اوس دے درتے آبیٹھے آں

......☆......

سادی زندگی چ کوئی آگیا اے
راتاں دیاں نیندراں اڈا گیا اے

ہن دن نوں وی کجھ نہیں دسدا
میری اکھاں چ اوہ سما گیا اے

جہڑا آیا سی خوشیاں ونڈن لئی
اوہ سجن سانوں مار مکا گیا اے

پیار محبت توں اسی دور ہی رہے
اوہ سانوں ایس مصیبت چ پا گیا اے

ہن اسی کسے بندے توں نہیں ڈردے
اصغر جئے کمزور نوں بہادر بنا گیا اے

......☆......

میرے ول نا اوہ کدے خیال کردا اے
جدوں گلاں باتاں میرے نال کردا اے

اوہنوں ویکھ کے ہوش کھو جاندے
دیوانہ اودھا حسن جمال کردا اے

اودھی کہڑی گل دی تعریف کراں
اوہ تے ہر اک گل باکمال کردا اے

میرے دل نوں توڑدا اے کچ وانگوں
ایس گل دا ناں اوہ ملال کردا اے

اپنے پیار نال میری جھولی بھردے
تیرے اگے اصغر ایہہ سوال کردا اے

......☆......

اک خط سجناں نوں اسی روان کیتا
حال دل دا اوس وچ سارا بیان کیتا

جے اپنے وعدے توں مکر جانا سی
فیر ساڈے نال کیوں جھوٹا پیمان کیتا

اصغر نال کیوں رسے رسے رہندے اوہ
مینوں دسو اسی کی تہاڈا نقصان کیتا

تیرے دل وچ سانوں تھوڑی جگہ ملے
ایس توں ودھ کدے نا کوئی ارمان کیتا

اپنے یار اصغر غریب نوں بھل جان والیا
اسی تینوں یاد ہر گھڑی ہر آن کیتا

......☆......

ساڈے نال کر گیا چترائی سجن
سانوں دے گیا لمی جدائی سجن

ہن کلے بہہ کے اسی روندے آں
اے توں چنگی یاری نبھائی سجن

اک واری سانوں اپنی دید کرا دے
دکھیاں نال نا کر بے پروائی سجن

سانوں جنے چاہے دکھ دے لیہ
کراں گئے نا تیری بدخواہی سجن

اسی نا جیوندے تے ناں مردے آں
پا گیا ایں ساڈے گل ہجر دی پھاہی سجن

......☆......

تیرے عشق وچ دامن لیرولیر کیتا
اسی فیر وی نا دل تیرا تسخیر کیتا

تینوں اپنے محلاں دی رانی بناواں گئے
جدوں وی کوئی تاج محل تعمیر کیتا

ساڈے پیار دے دشمن ہزارں ہوگے
ساریاں مل کے وی ناں سانوں دلگیر کیتا

میں تیری محبت چ دنیا بھلائی بیٹھا
تو کدے اک خط نامینوں تحریر کیتا

ایس دنیا چ غریب منگتا سی اصغر
تیری محبت نے مینوں امیر کیتا

......☆......

کی دساں کہڑا کر کے کمال آیا آں
اک دل اندر محبت دا دیوا بال آیا آں

میری چاہت نوں دنیا یاد کرے گی
مرزے وانگر پیار دی بن مثال آیا آں

ایس راہ چ دشمن تے بڑے ملے
ہر اک نوں میں کھنگال آیا آں

مطلب دے کجھ یار وی ملے مینوں
بڑی ہوشیاری نال اوہنوں نوں ٹال آیا آں

میں رٹھڑا یار کجھ ایس طرحاں منایا
اودھے گھر تک پاندا دھمال آیا آں

......☆......

کسے سوہنے نوں اپنا بنا کے ویکھدے آں
اودھے عشق وچ اپنا آپ لٹا کے ویکھدے آں

جہدی پیاری آواز نے ساڈا چین سکون لٹیا اے
اوہ کنا سوہنا اے اودھے شہر جا کے ویکھدے آں

سنیا اے اونہوں شاعری بڑی پسند اے
اونہوں اپنی نظم دے کجھ شعر سنا کے ویکھدے آں

سانوں تے کتھے جان دی ویل ہی نئیں لگدی
کجھ دناں لئی اونہوں اپنا مہمان بنا کے ویکھدے آں

سنیا دوستاں نوں آزماناں نئیں چائی دا
پر اسی اودھا پیار آزما کے ویکھدے آں

......☆......

محبت دی ہر رسم ادا کردے آں
یار جان منگے تے فدا کردے آں

پیار دی خاطر سولی چڑھنا منظور
زبان تھیں کدے آہ نا کردے آں

سوہنیاں دا رٹھنے توں سوا کم کی اے
ہر ویلے اسی من منا کر دے آں

دنیا چ اے چیز ہن بڑی کم ہوگئی اے
پر اسی ہر کسے نال وفا کردے آں

ساڈے ول جس دا دھیان ہی نئیں
اسی تے اوہدی خاطر وی دعا کر دے آں

......☆......

اوہ تے مینوں سوہنا لگدا اے
کی دساں کنا من موہنا لگدا اے

کنے وریاں توں میرے دل چ رہندا اے
فیر وی مینوں اوہ پروہنا لگدا اے

اودھے دم نال میری زندگی پر بہار اے
اودھے باجوں ہرپل ڈراؤنا لگدا اے

کسے دل نوں توڑنا معمولی گل اے
دلاں نوں جوڑن لئی اک زمانہ لگدا اے

اصغر جئے غریب نوں اوہ پیار کردا اے
مینوں تے کوئی دیوانہ لگدا اے

......☆......

یارا اسی بندے آں خوددار
ایتھے ساڈا کوئی نہیں غم خوار

اوہ ساڈے ول ویکھدا نہیں
جنہوں اسی کردے آں پیار

اودھی بے رخی دا کی گلہ
اوہ اے ساڈا بڑا لاڈلا یار

ناجانے کیوں رسیا رہندا اے
منا منا کے میں تاں گیا آں ہار

اوہ جیسا وی اے چنگا اے
ہے تے اوہ اصغر داہی یار

......☆......

ربا تیری دنیا چ کوئی دلبر نا دلدار ملیا
ایتھے ہر کوئی کردا محبت دا بیوپار ملیا

مطلبی لوکی تے قدم قدم تے ملے مینوں
سانوں کوئی نا سچا غم خوار ملیا

نفرتاں ونڈدے رہے دنیادار سارے
کسے بندے توں نا سچا پیار ملیا

دوروں جہڑے بڑے پارسا لگدے سی
کولوں ویکھیا تے گندہ کردار ملیا

کمینے دشمن بڑے ملے اصغر نوں
کوئی اک رقیب ناجی دار ملیا

......☆......

میرے اندر محبت دا دیپ بال گیا اے
جہڑا لیہ کے خشیاں نال گیا اے

زندگی بھر ساتھ نبھان دا وعدہ کر کے
میرے نال جھوٹی چل اوہ چال گیا اے

اوہ ملیاتے اودھے کولوں پچھاں گا
کیوں اوہ کرکے مینوں خستہ حال گیا اے

اک واری اودھے نال میری نظر کی ملی
اوس دن توں کرکے مینوں گھائل گیا اے

......☆......

جد لگا وچ سینے محبت دا تیر مینوں
اکو واری اوہ اندروں گیا چیر مینوں

میں جنگل چ جگھی کی پالئی اے
ہن ہرکوئی سمجھدا اے فقیر مینوں

دنیا داراں توں دور آکے بیٹھا آں
شاید مل جائے خاباں دی تعبیر مینوں

میرا وقت وی خوشی خوشی گزرے
جے اوہ بھیج چھڈے تصویر مینوں

ہور کجھ تے اودھے کولوں ملیا نہیں
دے گیا اکھاں وچ نیر مینوں

......☆......

ریت وانگوں میریاں اکھاں وچ کُرکنی اے
ایس لئی تے اک اکھ میری پھڑکنی اے

لگدا اوہ مینوں ڈورا سمجھنی اے
ہر ویلے اوہ بجلی وانگوں گجنی اے

آج کل مینوں متاثر کرن دی خاطر
سک سرمہ کرکے بڑا سجنی اے

سوچداں آں اوہنوں دل دیواں کے ناں دیواں
بڑے عرصے توں پنی منگنی اے

اوہ تے مینوں بڑی پیاری لگنی اے
میرے اندر دل وانگوں دھڑکنی اے

......☆......

ایس دنیا وچ ساڈا آشنا کوئی نہیں
ساڈے نال کردا وفا کوئی نہیں

اسی کہڑی گل داماں کر ہیے
ساڈا ایس جگ تے اپنا کوئی نہیں

اپنی محبت دا بیمار بنا کے
ہن مینوں دیندا دوا کوئی نہیں

الٹے مینوں اوہ گلے کردا اے
کہندا اے تو کردا ثناء کوئی نہیں

اصغر چل کسے ہور شہر چلیئے
ہن ایتھے سانوں ملنی پناہ کوئی نہیں

......☆......

میں اودھے ول جاندا رہندا آں
غلطیاں دی سزا پاندا رہندا آں

اکھ مٹکے توں نہیں باز آوندیاں
اکھاں نوں سمجھاندا رہندا آں

نفرتاں چھڈ کے پیار محبت ونڈو
ایہہ سب نوں سمجھاندا رہنداں

اک پتھر نوں موم کرن دی خاطر
عاشقاں دے قصے سناندا رہندا آں

......☆......

ایس جگ وچ ساڈا متر نہیں کوئی
ساڈی ہوندی نہیں کدھر ڈھوئی

اوہ یار کتھے لک کے بیٹھا ہویا اے
ملدی نہیں اودھی کوئی کنسوئی

میرے وانگوں جنہاں دا کوئی یار نہیں
کوئی نہیں کردا اونہاں دی دل جوئی

میرے دل نوں چپ کراندے ہویاں
یارو آج میری اکھ وی بڑی روئی

ساڈی جھولی وچ کوئی خوشی نہیں
ساڈی جند اے کنڈیاں نال پروئی

......☆......

جس دے پیار وچ اسی لکھاں دکھ جالے
اوہ ہی کرگیا سانوں غم دے حوالے

اودھا گھر تے سانوں لبھدا نہیں
ٹردے ٹردے پیہہ گئے پیریں چھالے

نامنزل سامنے اے تے نامنزل داپتہ
ناجانے ہور کنے دکھ نیں قسمت چ حالے

یارا توں تے سانوں حالی تیکر لبھیا نہیں
اسی تے کردتے نیں آخری ساہ تیرے حوالے

توں کول ہوندیاں تے درد ونڈا دا یارا
تیرے باجوں کون دکھ نوں ٹالے

......☆......

چہرہ اوس داتے نورانی اے یارو
الہڑ مٹیار جئی اودھی جوانی اے یارو

میریاں اکھاں دا جہڑا پانی اے
اوہ اودھے پیار دی نشانی اے یارو

ایتھے کوئی آوے تے کوئی جاوے
اے دنیا تے سب لئی فانی اے یارو

تسی کسے پنچ نوں اپنا یار نا بنایا
بزرگاں دی اے گل سیانی اے یارو

توں بھل کے کسے نوں آزما نا بیٹھیں
ایتھے کوئی نا کسے دا دل جانی اے یارو

......☆......

اوہ اپنا نہیں اوہ کوئی پرایا اے
جس دا پیار زندگی دا سرمایا اے

اسی اودھی اڈیک وچ بیٹھے آں
پراوہنے ساڈے ول پھیرا نا پایا اے

امیداں دے گلاب سکدے جا رہے نیں
ہن اینہاں دا ہر پھل کملایا اے

اوہ سجن ساری حیاتی خشیاں مانے
جنہیں دکھاں نوں ساڈی جھولی پایا اے

اوہنوں کوئی دکھ چھو نہیں سکدا
جس دے نال میرے پیار دا سایہ اے

......☆......

پانی ناں لبھے تے بوٹے سک جاندے
لگے جنہاں نوں پھل بہتا اوہ جھک جاندے

بندے نوں ہر ویلے رہندی اڈیک سجناں دی
اودھے ساہ مکدے مکدے مک جاندے

اسی جد وی اوس یار نوں ملن جائیے
مارے شرم دے اوہ سجن لک جاندے

لگی جس نوں وچھوڑے دی اگ ہوئے
اوہ وانگ بوٹیاں دے سک جاندے

ویکھ کے تیرے دیوانے اصغر دی حالت
لوک اونہوں ویکھن لئی رک جاندے

......☆......

جی کردا تیرے پیراں دی خاک ہو جاواں
کیڑے مکوڑیاں دی میں خوراک ہو جاواں

میرے پیار چ تیرا من ایس طرح ڈب جاوے
فیر تیرے تن دی میں پوشاک ہو جاواں

عشق اوراں دی میرے تے نظر کرم ہوئے
میں وی ہور لوکاں وانگوں چالاک ہو جاواں

عشق سمندر نہا کے من دی میل دور کریئے
سچے عاشقاں وانگر اسی وی پاک ہو جاواں

پیار محبت نوں زندگی دا منشور بنا کے
دنیا دے سامنے دویں بے باک ہو جاواں

......☆......

کسے سانوں اپنا پیار دتا
کسے ہجر دے کے مار دتا

عشق اوراں کسے نوں ڈبویا
جس نوں چاپایا اوہنوں تار دتا

اسی خاکسار کی بنے یارو
ظالم لوکاں لتاڑ کے ماردتا

چنگے دناں دے ساتھیاں نیں
اوکھے ویلے سانوں وسار دتا

اونہیاں میرے ول چاتی مار کے
تیر پیار دا سینیاں کر پار دتا

......☆......

بے قدراں نال یاری کون لاندا اے
بے وفا لوکاں نال پیار کون پاندا اے

جہڑا لوکاں نوں دکھ دیندا رہندا
اک دن اوہ درداں نال کرلاندا اے

جنہاں بندیاں دا نا کوئی دین ہوۓ
کون عزت دار اونہاں نوں منہ لاندا اے

اودھے انتظار چ میری اے حالت اے
میرا دل غش تے غش پیا کھاندا اے

اودھی یاداں دا تعویذ بنا کے اصغر
اوہنوں ہرویلے گلے چ لٹکاندا اے

......☆......

نا یار منگدے نا دلدار منگدے
ہر کسے توں تھوڑا پیار منگدے

اے ساڈے وس دی گل نہیں سجنو
من توں ہو کے بے اختیار منگدے

ساڈا چین سکون جنہیں لٹیا اے
اوس کولوں دل دا قرار منگدے

کاش کسے سوہنی دا پیار مل جاوے
اسی نہیں پھلاں دے ہار منگدے

سچے لوکاں نال اے پیار سانوں
کوئی یار ناں فریبی مکار منگدے

......☆......

دل وچ لگے رہندے یاداں دے میلے
میرا دل تینوں بھلدا نہیں کسے ویلے

ایتھے دل نوں چین نیں ملدا
چل سجناں چلیئے کسے جنگل بیلے

ٹر گیئے سارے سانوں چھڈ کے
ہن کنداں نال گلاں کردے آں ہر ویلے

توں ایس گل نوں کی جانیں سجناں
تیرے پیار دی خاطر کنے پاپڑ بیلے

جہڑے کسے دی قدر نہیں کردے
اوہ لوکی رہ جاندے نیں اکیلے

......☆......

کوئی اونہوں ساڈے خلاف پڑھا رہیا اے
ایس لیہ اوہ کنارے ہوندا جارہیا اے

پہلی واری دولت مند دوست لبھیا سی
اوہ وی ساڈے ہتھوں نکلدا جارہیا اے

زندگی دن بدن گھٹدی جارہی اے
ساہواں دا سورج ڈبدا جارہیا اے

تیرے وچھوڑے دا انھیرا مینوں
ناگ بن کے ڈسدا جارہیا اے

میں کلاتے میرے توں غم بہوتے
دل دکھاں دی جل تھل کھبدا جارہیا اے

......☆......

تیریاں یاداں نال دل اپنا پر چاواں
جی کردا اے سدا لئی تیرا ہو جاواں

اسی دویں سارا دن اکٹھے رہیئے
جے کدے میں ہواں تیرا پر چھاواں

اج ہی سدھ پٹواری نوں
میں اپنی جند تیرے ناویں لاواں

یارا اسی تے تینوں بڑا ستایا اے
ہو سکیا تے معاف کریں میریاں خطاواں

میرے پیارے سجن دے ساتھ باجھوں
ایس دنیا وچ میں ہور کجھ ناں چاواں

......☆......

محبت ساڈا ایمان اے یارا
عشق ساڈی پہچان اے یارا

میرے یار نوں کجھ نا آکھیں
اوہ ساڈی جند جان اے یارا

اوہ ساڈے پیار دی شان اے
اودھی دوستی تے مان اے یارا

میری جند کڈھ کے لیہ جاندی اے
اودھی اپنی پیاری مسکان اے یارا

اونہوں ویکھاں ناتے مر جاواں
میری اودھے اندر جان اے یارا

......☆......

جے بری کروتے برائی ہوندی اے
آج کل بری کروتے بھلائی ہوندی اے

شائد کوئی راہ بھلیا مسافر ایدھر آجائے
میں دل چ ہری بتی جلائی ہوندی اے

دلاں نوں جتنا صرف اوہ بندہ جانے
جنے اکھ کسے نال ملائی ہوندی اے

سچی محبت دی اے پہچان اے سجنو
نظر ملدیاں ہی شروع لڑائی ہوندی اے

اوہ بچہ دنیا تے ہی جنتی کیوں نا ہووے
بیوی گھروں کڈھ کے رٹھی ماں جنہیں منائی ہوندی اے

......☆......

پیار کرن نوں جی کردا اے
پر میرا دل دنیا توں ڈردا اے

اودھی جدائی چ اکھیں روندیاں
تے دل ھوکے تے ہاواں بھردا اے

عشق اوراں نے کنے گھر ڈوبے
ایس سمندر قسمت والا تردا اے

دل اپنے نوں کئی واری سمجھایا
پر اے اودھے کلمے پڑھدا اے

اصغر تینوں اک پل نا بھلدا اے
کدھے روندا تے کدھے ہسدا اے

......☆......

اوہ لوکی بڑے بھاگاں والے نیں
جنہاں دل چ پیار دے دیوے بالے نیں

تیری تلاش چ گھر گھر پھر دے آں
آ ویکھ پیراں چ کنے چھالے نیں

تیرے غماں نوں اپنا ساتھی بنایا
ہن ایہہ ہی میرے رکھوالے نیں

کنوں دوست کنوں دشمن سمجھاں
ایتھے ساریاں دے ہتھیں زہر پیالے نیں

ادھی حیاتی تینوں لبھدیاں گنوائی
پتہ نہیں آزمائش دے کنے سال حالے نیں

......☆......

یارا تیری خاطر جان فدا کراں گا
ایس طرحاں پیار دا حق ادا کراں گا

تیرے دتے زخماں نوں سوغات سمجھ کے
کسے دے سامنے کدے نا آ کراں گا

میرا اپنے آپ نال اے وعدہ اے سجناں
تمام عمر تیرے عشق چ فنا کراں گا

محبت دی خاطر جے فقیری کرنی پئی
رانجھے وانگر اوہ وی مندراں پا کراں گا

اک واری جے توں اصغر نوں مل جاویں
فیر مر کے وی نا تینوں جدا کراں گا

اصغر دا پیار تینوں وی کدے نا بھلے
اپنے رب اگے اے ہی میں دعا کراں گا

......☆......

میرے ورگیاں دی تھوڑ نہیں یارا
ایس دنیا چ تیرا کوئی جوڑ نہیں یارا

میری کسے گل دا کدے جواب نیں دیندا
انج لگدا اے تینوں میری لوڑ نیں یارا

کدے وی نا ملن دا وعدہ کر کے
ایس طرحاں میرا دل توڑ نہیں یارا

تیرے سہارے عشق دی بیڑی ٹھیل دیتی
ہن توں اینوں تار مگر روڑھ نہیں یارا

اصغر دا دل کسے پھل وانگوں نازک اے
توں غصے نال اینوں مروڑ نا یارا

......☆......

پیار دی کچی دیوار ڈھا نا دیویں
میرے پیار دی نشانی گوا نا دیویں

تھوڑے دناں دی جدائی کوئی گل نہیں
کتھے کوئی لماں وچھوڑا پا نا دیویں

توں اپنے ہتھیں کتھے پانی پا کے
میرے پیار دی اگ نوں بجھا نا دیویں

میری زندگی چ کافی الجھناں نیں
مینوں کوئی نیا رپھڑ پا نا دیویں

میرا کردار آئینے وانگوں صاف اے
کوئی نواں شوشا میرے ناں لا نا دیویں

......☆......

میریاں غماں چ اوہ شریک رہندا اے
میرے پیار دی کردا تصدیق رہندا اے

اونہوں میرے پیار تے بھروسہ اے
زمانہ سانوں کردا تفریق رہندا اے

میرے ساہواں چ اودھی خوشبو آوے
اوہ اپنا میرے نزدیک رہندا اے

قریب رہن نال رشتے پھکے پے جاندے
رشتے داراں توں دور بندہ ٹھیک رہندا اے

رب کرے کوئی لکیر دا فقیر نا ہووئے
ایسا بندہ ساری حیاتی پٹدا لیک رہندا اے

......☆......

جدوں اونہاں نال ملاقات ہندی اے
بڑے پیار نال گل بات ہندی اے

سلام دعا کردے نیں بڑے پیار نال
فیر شعراں دی برسات ہندی اے

جہڑا کسے انسان دا دل توڑے
اوس دی کدے نا نجات ہندی اے

جد کدے وی اوہ مینوں ملدا اے
نظراں نال پیار دی سوغات ہندی اے

یار بنا جینا وی کوئی جینا اے اصغر
جہڑی پیار چ گزرے اوہ حیات ہندی اے

......☆......

میرے دل وچ پیا شور رہندا اے
ایدھے اندر کوئی چور رہندا اے

میرا قلم تے ہن تازہ دم ہویا اے
لکھن نوں بہتا کجھ ہور رہندا اے

زمانے دیاں ٹھوکراں کھان والا
اوہ بندہ کدے نا کمزور رہندا اے

سجناں نوں ملن دیاں تانگاں نیں
ریجاں دار وندا مور رہندا اے

اونہوں کس طرحاں کول بلاواں
دور میرے توں اوہ کٹھور رہندا اے

......☆......

دل میرا پریشان رہندا اے
تیرے ول دھیان رہندا اے

کی پچھدے اوہ میرا حال یارو
خیالاں چ اوہ ہر آن رہندا اے

اک واری جنہوں پیار ہو جاوے
اوہ کدے نہ پریشان رہندا اے

ساڈی محبت دا اوہ دم بھردا اے
میرے دل چ ایسا مہمان رہندا اے

اودھے سنگ ساڈا مرنا جینا اے
جہڑا بن کے میری جان رہندا اے

......☆......

کسے نال پیار دا پیچا پا بیٹھے آں
سارے رشتے بھلا بیٹھے آں

ہجر چ اپنا آپ جلا بیٹھے آں
وصل دی آس لابیٹھے آں

پیار دی پھائی گل چ پا بیٹھے آں
خود نوں گھمن گیری چ پھسا بیٹھے آں

حالی تیکر کوئی جواب نیں ملیا
اونہوں دل دا حال سنا بیٹھے آں

ہن ایدا اللہ ہی والی اے
عشق سمندر بیڑہ پا بیٹھے آں

ہن تے ساڈا بچنا محال اے
اسی مٹھا زہر کھا بیٹھے آں

اے دل اونہوں بھلدا ہی نہیں
کئی واری ایسی کملے نوں سمجھا بیٹھے آں

......☆......

میرے پیار دی اوہ حامی نئیں بھردا اے
ناں پیار محبت دی کوئی گل کردا اے

لگدا اے اودھے تے کالے جادو دا اثر اے
میری ہر گل تے جھلے وانگر ہسدا اے

عشق دی دنیا توں ذرا سنبھل کے رہنا
اے عاشقاں نوں جان توں وی کھڑدا اے

عشق محبت اک ایسا پیارا مرض اے
جدے وچ بندہ جان بجھ کے پھسدا اے

میں جدوں وی اودھے نال پیار دی گل کرداں
اوہ میرے کولوں دور دور نسدا اے

......☆......

کسے دے پیار چ اسی گئے آں مارے
اپنا چین وی گنوایا تے دل وی ہارے

ہن دنیا توں لک لک کے روندے آں
ساڈے دکھی دل نوں کوئی دیندا نہیں سہارے

میں تے میرا کلاپہ اک دوجے دے سنگی آں
کوئی ویلہ سی چاہ پین لئی آجاندے سی سارے

میرے دل نوں کجھ وی چنگا نہیں لگدا
ہر ویلے سوچدا رہندا اے تیرے بارے

اوہ ٹر گے لارے لپے لا کے اصغر نوں
ہن راتاں کٹ رہے آں گن گن تارے

......☆......

ساڈی زندگی وچ کوئی آ گیا اے
راتاں دیاں نیندراں اڈا گیا اے

ہن دن نوں وی کجھ نہیں دسدا
میری اکھاں وچ اوہ سما گیا اے

جہڑا آیا سی خوشیاں ونڈن لئی
اوہ سجن سانوں مار مکا گیا اے

پیار محبت توں اسی دور ہی رہے
اوہ سانوں ایس مصیبت وچ پا گیا اے

ہن اسی کسے بندے توں نہیں ڈردے
اصغر ورگے کمزور نوں بہادر بنا گیا اے

......☆......

کسے دے پیار وچ دیوانے ہوگے آں
اک شمع دے پروانے ہوگے آں

کل تیکر جھڑے اپنی جان کہندے رہے
اج انہاں لئی اسی بیگانے ہوگے آں

ہن کوئی نہیں ساڈی گل سندا
لوکی کہندے نیں اسی پرانے ہوگے آں

ظالماں دا ظلم تے حالی مکیا نہیں
پر اسی سک کے کانے ہوگے آں

ساری حیاتی سوہنیاں توں دھوکے کھا کے
انج لگدا اے تھوڑے سیانے ہوگے آں

......☆......

ایس دنیا وچ کوئی نہیں محرم میرا
آج کل بڑا تنہا اے سارا عالم میرا

ٹٹے دل دے ٹوٹے میں چندا رہنداں
بے دردی تالے دل توڑ گیا ظالم میرا

اسی تے وانگ مسافر ایتھے آئے ساں
جاندے ہویاں ناں کرنا تسی ماتم میرا

اودھی ایہہ گل سانوں بھل نہیں سکدی
میرا آخری دیدار کرن آیا نہیں صنم میرا

تیرے درد نوں امانت وانگ سنبھال رکھیا
اپنے سینے وچ اصغر انج سنبھالیا غم تیرا

......☆......

جیہڑے عشق وچ برباد ہندے نے
اوہ لوکی کدے وی نا آزاد ہندے نے

ایس دنیا چ عاشق ہزاراں آئے یارو
سارے ناں رانجھے تے فرہاد ہندے نے

سچے عاشقاں دی اے پہچان لوگو
اوہ برباد ہو کے ہی شاد ہوندے نے

سوچ سمجھ کے کسے نال پیار پائیں
ایس دنیا چ بڑے بڑے استاد ہندے نے

عشق چ جیہڑے سب کجھ لٹا دیندے
پیار محبت اونہاں دی جائداد ہندے نے

......☆......

میرے پیار دی بڑی دکھی کہانی سجنو
دکھاں وچ گزری اے ساری زندگانی سجنو

میں جس یار دی خاطر دیوانہ ہویا سی
کدے بھل نہیں سکدا اودھی جوانی سجنو

اودھا پیار میری قسمت چ نہیں سی
پر اے گل کی بار بار ہن دھرانی سجنو

چھاپاں چھلے دیندے رہے اک دوجے نوں
کول اک وی نہیں پیار دی نشانی سجنو

ساڈے پیار دیاں یاداں رہسن جہان اندر
اک دن ساڈی جند وی مک جانی سجنو

......☆......

جس نوں زندگی توں ودھ پیار دتا
اوس کدے ناں سانوں خط یا تار دتا

اونھوں یاد رکھیا آخری ساہواں نال
اونہیں جیوندیاں جی سانوں وسار دتا

کسے دشمن دا وار تے ناں چل سکیا
سجن دی جدائی جیوندے جی مار دتا

اوس دے پیار دا مینوں ایہہ صلہ ملیا
اونہیں پھلاں دے بدلے کنڈیاں دا ہار دتا

اسی جد وی اودھے کولوں پیار منگیا
بڑے غصے نال اونہیں مینوں دھتکار دتا

......☆......

تیری زلف دے جدوں دے اسیر ہوگئے
اوس دن توں تیرے در دے فقیر ہوگئے

ساڈے پیار دے قصے اینیں مشہور ہوئے
بیاں تہاڈا رانجھا تے تسی میری ہیر ہوگئے

پیار بنا ساری حیاتی بندہ مفلس رہندا اے
جنہاں نوں کسے دا پیار ملیا اوہ امیر ہوگئے

اپنے دل دی دنیا دے اسی وی شہنشاہ سی
اک رانی نوں ویکھ کے اودھے وزیر ہوگئے

ساڈ اتے اک تیروی نشانے تے ناں لگیا
ساڈے سینے پار اودھی نظراں دے تیر ہوگئے

......☆......

میرے ول ویکھ کے جیہڑے نماں نماں ہسدے نے
اوہ سوہنے دوروں دوروں میرا دل کھسدے نے

میں کیوں ایدھر اودھر اونہاں دی لوڑ کراں
اوہ سجن تے ہر ویلے میرے دل وچ وسدے نے

زن زر تے زمیں سارے فساد دی جڑ اے سجنوں
کیوں جان بجھ کے لوکی مصیبت چ پھسدے نے

مینوں اوہ کناں پیار کردا اے پچھ پچھ تھک گیاں
اوہ بڑے ضدی نے مینوں ایہہ گل ناں دسدے نے

صبر ہی ہر غم دی سب توں بڑی دعا اے
بڑے بڑے بزرگ ایہہ گل سانوں دسدے نے

اصغر جیہڑے لوکی غیر قانونی کم کردے نے
اک دن اوہ لوکی کتے دی موت مردے نے

......☆......

جس یار سانوں زندگی چ بڑا پیار دتا
اسی اپنا سب کجھ اودھے تے وار دتا

اپنے مطلب لئی جنہاں سانوں پیار کیتا
ایسے بے وفا یاراں نوں اسی وسار دتا

شریکاں نے تیری جدائی دے طعنے مار مار
اک دکھیارے نوں جیوندے جی مار دتا

اصغر غریب دے سارے خط واپس کر کے
اوس پیارے سجن کر سانوں شرمسار دتا

سوچداں کس طرحاں اوہدا شکریہ ادا کراں
جنہیں اصغر دا جیون پھلاں نال سنوار دتا

......☆......

میری اکھ جد اوس دے نال لڑی
فیر اکھاں لائی ہنجواں دی جھڑی

اوس لاڈلے سجن نوں ایسا وگاڑیا
اسی برداشت کیتی اوس دی ہر اڑی

ہن اوہنوں یاد کرنا وی ساڈا حق نہیں
دل چوں اپنی یاد وی اونہیں کڈھ کھڑی

اونہیں اپنا ہتھ میرے ہتھ چ پھڑا دتا
پیار نال جد میں اودھی انگلی پھڑی

اودھے توں وچھڑیاں کئی سال ہوئے
فیر وی اودھی یاد آوندی اے بڑی

......☆......

لگدا اے اوہنوں رہی نہیں میری لوڑ
ایس واسطے گیا اے اوہ مینوں چھوڑ

اک دن اوہ یار مینوں لبھدا پھرے گا
اودھی زندگی چ آئے گا کوئی ایسا موڑ

ایہہ زندگی اودھے باج وی گزر جانی
سانوں نہیں دوستاں یاراں دی تھوڑ

تیری خاطر اسی بڑے ہی دکھ جھیلے
کی گلہ کرنا چھڈ ایس گل نوں چھوڑ

اے تیری اپنی خطاواں دی سزا اے
میری جدائی چ ناسر کنداں نال پھوڑ

......☆......

اج اپنی زلفاں بڑیاں سنوار آئے ہو
لگدا اے اصغر غریب نوں مار آئے ہو

بیٹھو پہلاں کوئی چاہ پانی تے پیو
جانداں میرے دل دا کرن شکار آئے ہو

زلفاں کھلار کے تسی سانوں مار دینا
ایس لیہ لے کے نا کوئی ہتھیار آئے ہو

اونہاں راہواں چ مور پہلاں پاندے ہونے
جدھروں پاندے پائلیں دی جھنکار آئے ہو

دشمن بن کے ہی آوندے ہو ہر ویلے
کدے بن کے ناں غم گسار آئے ہو

......☆......

ساڈھے نصیب وچ صاحباں نا سسی اے
نا کسے مج دا مکھن تے نا لسی اے

اسی ولایتی بابو تے بن گئے آں
پر گھر اندر نا ددھ نا کوئی پتی اے

گوانڈن کولوں ڈردا منگدا کجھ نہیں
ساری گلی کہندی اے اوہ بڑی کپتی اے

میں جد وی اونہوں اپنے شعر سناونداں
کہندی اے تیری شاعری حالی کچی اے

سارا دن کنگھی ہتھ وچ پھڑی رکھدی
پر بیچاری سرتوں تھوڑی گنجی اے

......☆......

سچا کدے نا اوہ پیمان کردا اے
ہر ویلے دل میرا پریشان کردا اے

اک واری بڈھا اونہوں ویکھ لوے
فیر اوس نوں وی اوہ جوان کردا اے

جدوں وی اودھے نال گل بات ہوئی
سب جھوٹیاں کہانیاں بیان کردا اے

کوئی چنگی گل اونہوں آوندی نہیں
ہر گل میری گل دے درمیان کردا اے

کاش اوہ وی میری گوانڈن بن جائے
اصغر صرف اینہاں ہی ارمان کردا اے

......☆......

اے میک اپ کر کے کتھے سرکار چلے اوہ
کوئی ہور مرے یا نا مرے سانوں مار چلے اوہ

مینوں پتہ نہیں اینہاں کدوں کرنٹ مارنا اے
میرے دل نال لا کے جھڑے تار چلے اوہ

کجلے نال اکھاں نوں تیز دھار بنا کے
اللہ خیر کرے لگدا اے بن کے تلوار چلے اوہ

اک دن توانوں ایہدھا حساب دینا پوے گا
ساڈے پیار نوں کیوں ٹھوکر مار چلے اوہ

ساڈا حافظہ تے اگے ہی بڑا کمزور اے
بھلن والیاں غریباں نوں وسار چلے اوہ

تسی سچ مچ اصغر نوں پیار کر دے اوہ
یا میرا دل رکھن لئی گپ مار چلے اوہ

......☆......

ایہہ چنگی اے یا مندی اے
ایہہ میری اپنی تک بندی اے

شہنشاہ دے ہتھ وچ کنگھی اے
اسی سنیا اے رانی گنجی اے

سانوں عشق دا بخار ہو گیا اے
ہن ساڈی حالت مندی اے

کلے آئے ساں کلے جاواں گے
نا کوئی بیلی نا کوئی سنگی اے

کار نا بنگلہ نا دھن دولت
ایس گل دی ذرا تنگی اے

میرے دل چ بڑا شور اے
لگدا کوئی مچھلی منڈی اے

......☆......

ھوکے تے آہواں ناں بھریا کر
کدے کدائیں گلہ وی تے کریا کر

عشق کرنا تیرے بس دا روگ نئیں
ہن توں ہر ویلے اللہ اللہ کریا کر

توں کتھے سوتیاں ہی مر جانا اے
جوان محبوبہ دے سفنے نا ویکھیا کر

عشق سمندر بیڑے ڈبدے رہندے نیں
ہن توں اپی باہنویں تریا کر

محبت دی ہار چ ہی تیری جت اے
اے بازی جان بجھ کے توں ہریا کر

......☆......

چٹ پٹے کھانے کھا کھا کے چسکورے ہو گے آں
شریکاں دیاں گلاں سن سن کے ڈورے ہو گے آں

ایتھے کوئی وی ساڈی فریاد نہیں سندا
سارے سمجھدے نیں اسی بورے ہو گے آں

پہلے پہل تاں اسی بڑے سدھے سادھے ساں
ہن انگریزی پڑھ پڑھ کے گورے ہو گے آں

اسی وی کسے بے وفا نوں پیار کیتا سی
اپنی ساری دولت لٹا کے کورے ہو گے آں

ہر کوئی ساڈے نازک دل نال کھیڈدا اے
انج لگدا اے اسی شطرنج دے مہرے ہو گے آں

......☆......

کوئی کرسی تے آسی تے کوئی جاسی
تسی کی سوچدے اوہ زرداری جلد الیکشن کراسی

سانوں کی نواز شریف جتے یا زرداری
نا نواز شریف دی امی ساڈی پھوپھی

تے نا زرداری دی امی ساڈی ماسی
ہر کوئی ملک نوں لٹدا رہیا ایس طرحاں

فیر دسو قوم کی کھسماں نوں کھاسی
میں تے ہر ویلے ایہہ دعا کردا رہندا آں

کہ رب ایہناں ڈاکوؤں تو ساڈی جان چھڑاسی
عمران عوام نال وعدے بڑے کردا اے
پر ہن بڈھے وارے اوہ کس طرحاں چھکا لاسی

......☆......

میں نہیں بولدی میرا وچوں میرا پیر بولدا
میرا پیارا سوہنا مرشد وانگ شمشیر بولدا

کہندا مینوں مال جمع کرائی جا چپ کر کے
محلے داراں تے تعویذ کرائی جا چپ کر کے

ویکھیں میرے گھر کتھے ڈاکہ نہ پہ جائے
ساڈے اڈے تے پولیس دا چھاپہ نہ پہ جائے

کسے ہور دے حصے اے علاقہ نہ پہ جائے
ویکھیں کوئی نواں سیاپہ نہ پہ جائے

اصغر دے سامنے کدھے ساڈا بھید نہ کھولنا
اوہ جو وی پچھے تو کجھ وی نہیں بولنا

......☆......

اودھے دل وچ اے شک اے
کہ میری اودھی دولت تے تک اے

میں اونہوں لٹنا اے کہ او نہیں مینوں
اے گل حالی تیکر ذرا کچ پک اے

اسی تے کدی ایسا کم کر نہیں سکدے
لگدا کسے دوست نے چھوڑی گپ اے

اوہ میرے پیار دی حامی بھرے گا
اے گل تے سو فیصد پک اے

اوہ ظالماں ہن تے میرا ہو جا
تیرا پچھا کر دے کر دے اصغر گیا تھک اے

......☆......

یار دیاں گلاں سن سن میں تے تھک گیا
کی دساں میرا کھبا کن وی پک گیا

لوکاں دے ناز چکن چ ساری عمر گزاری
ہن انج لگدا اے کے ٹٹ ہی میرا لک گیا

رانجھا ہیر نوں لیہ گیا تخت ہزارے
ہیر دے خاندان دی کٹ اوہ نک گیا

پارٹی چ اسی سٹارٹر کھاندے رہے
شیدا یار بریانی تے حلوہ پھک گیا

کسے ہور نال یاری لاواں ہو نہیں سکدا
پر تہاڈے دل چ کیویں اے شک گیا

اوہ لوکاں دی شاعری نوں روندے رہے
اصغر کی محفل چ پھٹے ہی چک گیا

اصغر نوں جدوں وی کسے غنڈے للکاریا
اے ہمیشاں بریاں دے گھر تک گیا

......☆......

سانوں نا کوئی لفٹ کراوے
امیراں نوں ہر کوئی مارے کلاوے

آپ تے کدے کجھ پڑھیا ای نہیں
ملاں نوں پیسے دے کے ما پیو بخشاوے

مال کھا کے اینہاں دا پیٹ نہیں بھردا
ایسے جھوٹے پیراں توں رب بچاوے

لوکی رسماں نوں مذہب سمجھی بیٹھے نیں
کون آکے اینہاں ناداناں نوں سمجھاوے

حق گل کردیاں سب لوکی ڈردے نیں
اے نا ہووے کوئی ملاں کفر دا فتویٰ لاوے

......☆......

سنیا اے جہڑا وی اودھی دید کردا اے
اوہ پہلی نظر نال ہی شہید کردا اے

سال چ کوئی دس باراں قتل کر کے
فیر بڑی خوشی نال عید کردا اے

دوپل جہڑا اودھے کول بہہ جائے
اوہ اوس نوں وی اپنا مرید کردا اے

میں اونہوں پیار دا پیغام بھیجدا رہنداں
پر اوہ اوس دی کوئی نا تردید کردا اے

کاراں بنگلے تے سب خرید رے نیں
پر اگلے جہان لئی کوئی نا خرید کردا اے

......☆......

محبت وچ پہلاں اکھ ملائی ہندی اے
فیر جھٹ منگنی بھٹ ویائی ہندی اے

جد گھر دے خرچے پورے نہیں ہندے
ایہہ کر کے فیر گھر وچ لڑائی ہندی اے

چھوٹے چھوٹے جھگڑیاں دے کارن
فیر دواں وچ بڑی لمی جدائی ہندی اے

ایسی محبت دی کہانی تے چار دناں
وچ ہی گل سنی سنائی ہندی اے

......☆......

میں شاعر آں ذرا سخت جیہا
میرا کلام اے کجھ مست جیہا

بہتی شاعری اے چڑیاں کاواں دی
تے تھوڑی اے مجاں گاواں دی

کجھ اوس سوہنی دے شہراں دی
کجھ ساڈے پنڈاں تھاواں دی

کجھ لاڈلے گھبرو شیر جواناں دی
کجھ سینے ٹھنڈ پان والیاں ماواں دی

شاعری میری ذرا کونٹروورشل اے
پر پیار میرا سب لئی یونیورسل اے

......☆......

اسی دل دی دول لٹائی جاندے آں
پرائیاں نوں اپنا بنائی جاندے آں

اسی کہڑا اے نبھانی پئی اے
ہر کسے نال یاری لائی جاندے آں

اپنا مال بینکاں چ پائی جاندے آں
امیراں دیاں کمیٹیاں کھائی جاندے آں

لوکاں نوں آپس چ لڑائی جاندے آں
تے آپے انہاں دا مال کھائی جاندے

ویکھوں دوستو مفت چ ہی تہانوں اسی
عقل دیاں گلاں سمجھائی جاندے آں

......☆......

میرے گھر جد کدھرے اوہ آوندی آے
میرے اتے اپنا حکم چلاوندی اے

کھانا بنا کے میں اودھے اگے رکھدا
نوکراں وانگ میٰنوں کم کراوندی اے

ایسی پڑوسن نا کسے دی ہوئے ربا
جہڑی ککڑی سوا کجھ نا کھاوندی اے

میں تنگ آ کے جدوں رُس جاندا
بڑے پیار نال میری دعوت پکاوندی اے

جدوں کھسم نال اودھی لڑائی ہندی
محلّہ سارا اوہ سرتے اٹھاوندی اے

......☆......

محفل دل دی اسی سجائی جاندے
لوکی بزم چ آن توں شرمائی جاندے

حالی کسے وی کرنٹ پکڑیا نہیں
تاراں دل دیاں سب نال ملائی جاندے

سچا سجن تے حالی تیکر ملیا نہیں
سارے لوکی سانوں آزمائی جاندے

میری گل تے کدے کوئی سندا نہیں
الٹا میرے نال ہی چکر چلائی جاندے

اصغر نوں جھوٹے لارے لپے لا کے
سارے سجن مال ہی کھائی جاندے

......☆......

بریاں داسنگ نا کریا کر
شیطان دا ملنگ نا بنیا کر

تینوں کسے گولی مار دینی
لوکاں نوں تنگ نا کریا کر

گلاں سچیاں تے کھریاں کر
لوکاں نال جنگ نا کریا کر

جتنا ملے جھولی پالیہ کر
کدے زیادہ منگ نا کریا کر

توں رب رب کردا رہیا کر
کدے لچ لفنگ نا کریا کر

......☆......

تھوڑا کھاؤ سانوں ہر ویلے سمجھائی جاندے
پیر بابا آپے رنگ رنگ دے کھانے کھائی جاندے

اپنے ہر مرید نوں اے کہندے دنیا فانی جے
تے آپ زمیناں ہر شہر چ آلاٹ کرائی جاندے

لوکاں نوں آکھن اللہ توں سوا سجدہ جائز نہیں
آپے لوکاں نوں اپنے اگے جھکائی جاندے

کہن نوں تے دکھی لوکاں نوں تعویذ مفت دیندے
اودھروں پیسے ڈبے وچ پوائی جاندے

ایہناں سامنے کوئی قرآن وحدیث دی گل کرے
ایہہ اودھے تے کفر دے فتوے لائی جاندے

اپنے غُنڈیاں نوں لا کے چنگے لوکاں پچھے
اپنا کاروبار اے ایس طرحاں چمکائی جاندے

......☆......

جے مل جائے اودھا ای میل
فیر ہو جائے ساڈے دل دا میل

سوچ سمجھ کے تسی پیار کرنا
کجھ لوکی ہڈیاں دیندے نیں ٹھیل

اسی وی پیار دا جھولا جلیا سی
بڑے پیار نال اوہ دے گیا مینوں تیل

ہن خالی جیب بزارے پھر دے رہندے
بینک وچ وی ہن اے گا نہیں تندہیل

کڑ کے بندے نوں دل پر چاون لئی
ایس دنیا چ ملدی نہیں کوئی چڑیل

......☆......

ویکھ کے یارا تیرا حسن جمال
ہن تے جینا ہو گیا ساڈا محال

تیرا پیار بن گیا اے جنجال
ٹھیک نہیں رہندا ہن میرا حال

تینوں ملن نوں بڑا جی کردا
پر میری جیب چ ہے نہیں مال

توں ہی چندہ کر کے ملن نوں آجا
رب دا واسطہ کریں نا کوئی سوال

پہلاں وی جھوٹے لارے لپے لائے
ہن وی گلاں نال سانوں دیویں نا ٹال

......☆......

اج کل دے مسلماناں دی ویکھ مسلمانی
غیر مذہب لوکاں نوں رہندی اے پریشانی

جس نوں دل دے دتا اوہ ہی نہیں لبھدا
لگدا اے میرے نال اوہ کر گیا بے ایمانی

ہن بیٹا وی باپ نوں اکھاں کڈدا اے
ایہہ گل ہی تے ہے قیامت دی نشانی

دنیا چ توں ایسا یار بناویں بندیا
کوئی کمینہ نا ہووے بندہ ہووے خاندانی

اوتھے کس کس نوں بندہ مت دیوے
جتھے خراب ہووے سارے دی ساری تانی

......☆......

پرسوں مینوں مل گئی طیفے دی طیفی
میں خرید دتی پرفیوم دی اک شیشی

میرے توں شیشی لیہ کے کہن لگی
دسو اے سینٹ نقلی اے کے حقیقی

کل فیر دوستو مل گئی اوہ ہستی
جیب وچ مال کم سی خرید دتی مچھی

اج فیر ملی مورنی دی ٹور ورگی طیفی
مینوں واپس کر دتی پرفیوم دی شیشی

فیر تھوڑی دیر بعد ملی پنوں دی سسی
ڈر دے اونہوں بلایا نہیں اوہ بڑی اے کپتی

......☆......

اسی تکدے رہندے آں سوہنیاں مورتاں نوں
کی سی جے پڑھ لیندے اونہاں صورتاں نوں

لوکی پیار دے پیغام تے بھیجدے رہندے نیں
پر دل توں دور نئیں کر دے کدورتاں نوں

جے راکھے ہی ارض پاک نوں لٹدے رہے
کون پورا کرے گا عوام دیاں ضرورتاں نوں

......☆......

میرے ورگا یارو کوئی مسافر نئیں
کتھے جانا اے مینوں کوئی خبر نئیں

گلاں بڑیاں چنگیاں کردا اے میرا سانول
پر اودھی کسے وی گل وچ کوئی اثر نئیں

سوہنے رب دی اینی بڑی دنیا وچ
کسے دل وچ ساڈے لئی کوئی گھر نئیں

......☆......

میں اکلاپے دا اے حل کردا آں
تیری فوٹو نال کوئی گل کردا آں

جد یاداں مینوں سون نیں دیندیاں
فیر اپنا دھیان تیرے ول کردا آں

ہجر اکھاں رم جھم لائی رکھدیاں
فیر رو رو کے جل تھل کردا آں

......☆......

ساڈے توں رس کے جان والیا
دنیں راتیں سانوں یاد آن والیا

تینوں کیویں اسی بھل سکدے آں
ساڈے ساہنواں وچ وس جان والیا

سینے چ تیرے ہجر دے بھانبھڑ بلدے
خوش رہ ساڈھے دل چ اگاں لان والیا

......☆......

یار دے غم وچ لوکی سک جاندے
عاشق عشق دے اگے جھک جاندے

لگی جس نوں ہجر دی اگ ہووے
اوہ لوکی مکدے مکدے مک جاندے

اسی کی اوہناں سجناں نوں ملن جایئے
جہڑے ویکھ کے سانوں لک جاندے

……☆……

بڑے خراب تے کھجل ہو گئے آں
کسے سوہنے دے پیار وچ پاگل ہو گئے آں

ہر کوئی ساڈے کولوں دور نسدا اے
انج لگدی اے تتی ریت دا تھل ہو گئے آں

ساڈے ول تے کن ہی کوئی نہیں کردا
لگدا کوئی سنی سنائی گل ہو گئے آں

……☆……

سجناں چ کئی واری لڑائی ہو جاندی اے
اوس تو بعد من منائی ہو جاندی اے

جے دواں چوں اک ساتھی ضدی ہووَے
فیر کئی واری لمی جدائی ہو جاندی اے

جے چھیتی کوئی فیصلہ نا ہو سکے
فیر بڑی مہنگی اے لاپرواہی ہو جاندی اے

......☆......

اوہ سندا نہیں کوئی گل بات میری
اودھے سامنے کی اے اوقات میری

اوس دن اونہوں نانی یاد آجانی اے
جس دن سامنے آگئی ذات میری

اک واری جہڑا مینوں ملدا اے
اوہنوں یاد رہندی اے ملاقات میری

......☆......

آج کل ساڈے نال اوہ سجن بولدا نہیں
کوئی دکھ سکھ وی تے پھولدا نہیں

میں کئی واری اودھی کنڈی کھڑکائی
پر اپنے دل دا بوہا کدے کھولدا نہیں

گلاں تے اوہ بہتیاں کردا رہندا اے
پر گل بولن تھیں پہلاں تولدا نہیں

......☆......

کوئی کم نہیں ملدا پھردے آں مارے مارے
سانوں تے ساڈی اپنی قسمت ہی وٹے مارے

اگے تے ککڑ کلا ہی میرا کھوری سی
ہن تے اوس دی ککڑی وی میرے پچھے آوے

اصغر اے تیری شاعری دا کمال لگدا اے
جو اوہ تیرے دل کچھی چلی آوے

......☆......

اج میںنوں اودیاں یاداں آئیاں نیں
جنے ساڈیاں پریتاں بھلائیاں نیں

وقت تے روکیاں وی نہیں رکدا
ایہنوں کسے نا زنجیراں پائیاں نیں

سانوں تے ہرے کسے توں دھو کے لبھے
پر اسی سب نال یاریاں نبھائیاں نیں

......☆......

تیرے بھلاں دے کول جہڑا خال اے
اوہ ہی تے سوہنیاں تیرا حسن جمال اے

کل وی آن دا وعدہ کر کے اوہ نہیں آیا
اج جھوٹا بہانہ کر کے دتا سانوں ٹال اے

دنیا داراں اپنے اپنے کم دی فکر اے
پر ساڈا تے سجناں تیرے ول خیال اے

......☆......

یارا مینوں اے گل اج دس
لوکاں نوں لٹّن داچج دس

ددھ بے شک گاواں دا ویچدا رہ
پر گاہک نوں توں مج دس

جے لوکاں تے رعب پاناں ای
تے فیر بجلی وانگوں گج دس

......☆......

ساری زندگی ناں اساں ذرا آرام کیتا
اپنے آپ نوں سوہنے یار دا غلام کیتا

لوکی تے دلاں وچ نفرتاں بھر دے رہے
اسی سدا پیار محبت نوں عام کیتا

اسی جنہاں دے عیباں تے پردے پائے
اونہاں لوکاں سانوں بدنام کیتا

......☆......

اوہ میرے تے بڑا وڈا احسان کر گیا اے
اوہنوں میرے نال پیار اے اعلان کر گیا اے

میری زندگی چ جو آیا سی خشیاں ونڈن
میرا اوہ سخن ہی مینوں پریشان کر گیا اے

اودھے توں ہورتے کجھ نا ملیا مینوں
میریاں آکھاں نوں اشک دان کر گیا اے

......☆......

اوہ کہڑے قصور دی مینوں سزا دیندا اے
ہر واری نیا جرم میرے ذمے لا دیندا اے

میں بھل کے اوہنوں اپنا طبیب بنا بیٹھا
جہڑا میرے درد دی کوئی نا دوا دیندا اے

میں ترلے پاپا کے جد تھک جانداں
فیر کتھے جا کے اک خط بھجوا دیندا اے

......☆......

میرے دل چ بڑا شور پہہ گیا اے
انج لگدا کوئی چور پہہ گیا اے

میرے دل دا کجھ پتہ نہیں لبھدا
لگدا اے چورنوں مور پہہ گیا اے

اک ککڑھ دی ککڑھی کی چرائی
اوس دن توں اوہ کھور پہہ گیا اے

......☆......

اودھا ارادہ کجھ بدلدا جا رہیا اے
اوہ ساڈے ہتھوں نکلدا جا رہیا اے

اسی دوویں وکھ وکھ ہو گے آں
کوئی شریک چال چلدا جارہیا اے

میری زندگی چ بڑیاں انھیر یاں آہیاں
پر ساڈی خشیاں دا دیوا بلدا جا رہیا اے

......☆......

ساڈی حجامت کسے بنائی کوئی نہیں
لگدا ایس شہر وچ نائی کوئی نہیں

سجن کدے کدھرے ملن پیدل آجاندا اے
دل وچ سڑک حالی تیکر بنوائی کوئی نہیں

ساڈی خاطر سجناں سوہنی سڑک بنا دتی
اونہاں جان کے اوہ پکی کرائی کوئی نہیں

......☆......

ساڈے نال سینہ زوری ہو گئی اے
ساڈے دل دی وی چوری ہو گئی اے

اسی تھانے رپٹ درج کرائی کوئی نہیں
فیر وی ایس گل دی مشہوری ہو گئی اے

ککڑ دی ککڑی ہن کدے نظر نہیں آئی
مینوں لگدا اے اوہ وی چوری ہو گئی اے

......☆......

کسے دے حسن نوں ویکھ بُھل گئے آں
کسے بے وفا نال پیار پا کے رُل گئے آں

اودھی سوہنی صورت اسی کی ویکھی
کی دساں تکڑی پیار دی چ تُل گئے آں

شہر چ اصغر دے خریدار تے بہوتے سن
چن ورگا مکھڑا ویکھ کے وک بغیر مُل گئے آں

......☆......

ایس دنیا چ جھوٹے قول قرار ملدے
ایتھے مکاری دے گرم بازار ملدے

دل بڑا پریشان رہندا تیرے شہر آ کے
لوکی جسماں دا کردے بیوپار ملدے

پردیس آ کے وی ناں ساڈے باگ جاگے
سانوں کتھے وی ناں کاروبار ملدے

......☆......

جد اوہ ساڈے نزدیک ہو گئے
مقدر ہور وی تاریک ہو گئے

پہلاں جہڑے ساڈے سجن بنے
اج اوہ ہی میرے شریک ہو گئے

مینوں اوہناں تے بڑا پیار آوندا اے
ہن اوہ دل دے وسنیک ہو گئے

......☆......

زندگی چ تے ہر پاسے ویرانے نیں
پر ساڈے کول شبداں دے خزانے نیں

مینوں پتنگ بازی دا شوق تے نیں
اے اونہوں ویکھن دے بہانے نیں

رب کرے شاید میں بچ ہی جاواں
اونہاں اکھاں دے میرے ول نشانے نیں

......☆......

جی کردا کسے دے نال یاری لاواں
ساری عمر لیہ صرف اودھا ہو جاواں

میرے سخنیاں دی تعبیر جے ملے
اودھی تصویر دل دے فریم چ لاواں

میں اودھے دل چ اپنی جگہ بناواں
جس ویلے جی چاہے آواں جاواں

......☆......

میرا یار مینوں بڑا پیارا لگدا اے
اودھے حسن اگے چن وی تارا لگدا اے

سدھے منہ جھڑے لوکی گل نہیں کردے
کون اونہاں دے منہ دوبارہ لگدا اے

ایس زمانے چ کسے نوں پیار کرنا
زندگی دا اک بہت بڑا خسارہ لگدا اے

......☆......

ساڈی چاہت نال جہڑا مشہور ہو گیا اے
ہن سانوں ملن توں مجبور ہو گیا اے

پہلاں تے اوہ دل دا بڑا ہی سچا سی
کہندے نیں اوہ بڑا مغرور ہو گیا اے

اودھی شہرت ساڈے کس کم دی
جہڑا ساڈے کولوں دور ہو گیا اے

......☆......

اپنی نظر نال میرا شکار کردا اے
مینوں پیار وی تے بیشمار کردا اے

پتہ نہیں اوہ کہڑیاں کتاباں پڑدا اے
آج کل گلاں بڑیاں سمجھدار کردا اے

اصغر جسے خود دار بندے نوں وی
بڑے پیار نال اپنا تابعدار کردا اے

......☆......

پہلاں اودھے نال ساڈی عادت ملی اے
فیر سانوں اوس سجن دی چاہت ملی اے

جد اپنیاں باہنواں دا ہار میرے گل چ پایا
کی پچھدے اوہ مینوں کنی راحت ملی اے

ساڈیاں نیندراں لیہ کے ہنجوں دے گئے
کسے نوں پیار کرن دی اے قیمت ملی اے

......☆......

جدوں دی سانوں کسے نال محبت ہو گئی اے
دل نوں زور نال دھڑکن دی عادت ہو گئی اے

اسی سوچدے آں کے کیوں اونہوں پیار کیتا
اودھے پیار پچھے جگ نال عداوت ہو گئی اے

اسی اودھا دل جِت کے وکھاواں گئے دنیا نوں
اوس دی عدالت چ کیس دی سماعت ہو گئی اے

......☆......

کوئی پیار بھریا گیت سنا یارا
اصغر دا سُتا درد جگا یارا

میرا دل خشی دے نال نچے
اک واری پیار نال گلے لا یارا

میرے بارے توں سب جاندا
کدے اپنا وی حال سنا یارا

......☆......

جیہڑے لوکی چغلخور ہوندے
اوہ جیوندے جی درگور ہوندے

حاسد لوکاں نون زمانہ بھل جاندا
چنگے لوکاں دے بڑے شور ہوندے

اوہ بندے وفا کسے نال کردے نہیں
جنہاں دے دل وچ یارو چور ہوندے

......☆......

ہر کسے نال سر کھپاندے لوکی
جھوٹیاں کہانیاں وی بناندے لوکی

آپے تے کوئی چنگا کم ناں کردے
دوجیاں نوں اوہ سمجھاندے لوکی

جہڑے کملے صبر دا دامن چھڈ دیندے
معمولی غم چ وی اوہ کرلاندے لوکی

......☆......

میرا چین لٹیا اک حسین بے وفا نے
مار دتا اوس سوہنے دی جفا نے

اودھا خط لیہ کے قاصد نہیں آیا
لگدا ساڈا پیغام پہنچایا نہیں صباء نے

کئی سالاں بعد اودھا مکھ ویکھیا
اصغر دے حال تے کرم کیتا خدا نے

......☆......

غریباں نال ظلم کماوندی اے دنیا
اوکھے ویلے کم ناں آوندی اے دنیا

جیوندیاں نہیں کسے دی قدر کر دی
مرن توں بعد برسی بناوندی اے دنیا

تیری دنیا دا کوئی پتہ نہیں لگدا رہا
دکھ دے کہ فیر مسکراونودی اے دنیا

......☆......

ایس دنیا چ بڑے بڑے شیطان لبھدے
بڑی مشکل نال سچے انسان لبھدے

جس دے کردار تے کوئی داغ نا ہوؤے
بہت گھٹ ایس طرحاں دے مسلمان لبھدے

ناں جانے کتھے گئے اوہ نیک لوگ سارے
اوس طرحاں دے ناں صاحب ایمان لبھدے

......☆......

خوش نصیباں نوں سجن ملدے
سانوں سارے ہی دشمن ملدے

سانوں جہڑے وی یار ملدے
اوہ سارے عہد شکن ملدے

لوکاں دے مقدر چ بہاراں نیں
سانوں ویران سارے چمن ملدے

......☆......

مینوں لگ گئی اے پیار دی بیماری یارو
ہن جاگدا رہندا آں میں رات ساری یارو

اوہ تے بھلائیاں وی نہیں بھلدی مینوں
اکھیں وس گئی صورت اک پیاری یارو

......☆......

ایتھے کسے دے نال سدا مانواں نہیں رہندیاں
جنہاں تے مان ہوے نال اوہ باہواں نہیں رہندیاں

بوٹیاں نوں کٹ کے لیہ جاندے بیوپاری سارے
فیر اوس جگہ تے کدے چھاواں نہیں رہندیاں

......☆......

عشق اوراں دے خدمت گار بن جایئے
آسی دویں اک دوجے دے یار بن جایئے

کلے بندے دا جینا وی کوئی جینا اے
اسی کیوں نا تہاڈے دل دار بن جایئے

......☆......

میرے نال ناں گل بات لاپروا کردا اے
انج لگدا اے میرے کولوں حیا کردا اے

اے سوہنیاں اداواں ویکھ کے اوس دیاں
لگدا اے کے اوہ مینوں پیار بے بہا کردا اے

......☆......

مینوں ہر ویلے خیال تیرا رہندا اے
غماں دا میرے دل چ ڈیرا رہندا اے

تیرے پیار دا اے مینوں صلہ ملیا
تیرے خیالاں چ کھویا دل میرا رہندا اے

......☆......

سجناں دا خط پتر تے آندا رہندا اے
پتہ نہیں کیوں دل گھبراندا رہندا اے

تیری یاد جد اصغر نوں آجاندی
ڈھاواں مار مار پیا کرلاندا رہندا اے

......☆......

روگ عشق دا دل نوں لالیہ اے
منتاں من کے کسے دا پیار پالیہ اے

اونہاں اپنیاں اکھاں وچ وسالیہ اے
کسے دی نظر لگنے توں بچالیہ اے

......☆......

اوہ دن رات اپنے اللہ دا ناں جپدا رہندا اے
سوہنے نبی دیاں حدیثاں پڑھدا رہندا اے

لگدا اے اونہوں کسے پیارے دا انتظار اے
ہر ویلے اپنے گھر دے بوہے ول تکدا رہندا اے

......☆......

تیریاں یاداں نال لڑدا رہناں واں
ھوکے تی ہاواں بھردا رہندا واں

تیریاں یاداں بھلاہیاں نیں بھلدیاں
تیرے ہجر دی اگ چ سڑدا رہناں واں

اصغر دیاں اکھیاں رم جم لائی رکھدیاں
عشق سمندر کدے ڈبدا تے تردا رہناں واں

......☆......